

på en måde, der klart må opfattes som bedre for alle parter – ikke mindst de arbejdsløse – bl.a. gennem rotationsordninger, må det være rimeligt, at kommuner, der benytter sig af den såkaldte Hanstholmmodel, bliver stillet mindst lige så fordelagtigt som kommuner, der bruger jobtræning, puljefob m.v.

Svar (12/9 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der er flere grunde til, at jeg ikke kan støtte forslaget om at lade ordinære job i kommunerne finansiere af de penge, der er øremærket til jobtræning – jf. forslaget fra viceborgmester Karsten Kollerup, Hanstholm Kommune, som bl.a. har været omtalt i LO-Bladet den 27. august 1996.

Forslaget vil betyde en konvertering af den kommunale jobtræningskvote til faste stillinger og dermed en markant permanent udvidelse af den offentlige sektor. Det vil permanentgøre og øge de offentlige udgifter – også set i sammenhæng med, at de nuværende udgifter til jobtræning varierer afhængigt af det faktiske behov for jobtræning i arbejdsmarkedsindsatsen og dermed forbruget af jobtræningskvoten.

En permanentgørelse af stillingerne i den kommunale sektor kan endvidere risikere at give problemer med at opfylde arbejdskraftbehovet på andre dele af arbejdsmarkedet – herunder områder med arbejdskraftmangel i den private sektor. Det er endvidere primært i den private sektor, at væksten af nye job skal ske.

Forslaget vil endvidere fratage AF brugen af et arbejdsmarkedspolitisk redskab – kommunal jobtræning – som medfinansieres gennem bloktilskuddet. I dag indgår kommunal jobtræning ofte som led i længere opkvalificeringsforløb af ledige f.eks. i kombination med uddannelse og er dermed et af de redskaber, som AF har til rådighed i planlægningen af arbejdsmarkedsindsatsen.

I den sammenhæng hæfter jeg mig ved, at det typisk vil være de stærke og umiddelbart arbejdsmarkedsparete ledige, der vil blive ansat i ordinære stillinger. Forslaget vil dermed lade nogle svage grupper på arbejdsmarkedet i stikken, for hvem et kommunalt jobtræningstilbud i dag – f.eks. sammen med øvrig uddannelse og opkvalificering – kan være vejen til at fastholde kontakten til arbejdsmarkedet.

Jeg skal for god ordens skyld bemærke, at eventuelle ændringer af reglerne vedrørende kommunernes bloktilskud henhører under indenrigsministeren.

Spm. nr. S 3536

Til statsministeren (3/9 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvordan vurderer regeringen indholdet i grundlovens § 19, hvor det i stk 1 hedder, at »kongen handler på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender« – bl.a. på baggrund af forarbejderne til bestemmelsen og den statsretlige litteratur, der har behandlet spørgsmålet, i forhold til eventuel dansk overdragelse af suveræniteten i mellemfolkelige anliggender, hvorefter der træffes bindende beslutninger med almindeligt eller kvalificeret flertal i andre organer på Danmarks vegne?«

Begrundelse

Formuleringen i grundlovens § 19, stk. 1, betyder, at det er den danske regering, der handler på Danmarks vegne i udenrigspolitiske spørgsmål eller mellemfolkelige anliggender, som det er formuleret i bestemmelsen. Det må betyde, at der er grænser for, hvor langt Danmark kan gå i retning af at overlade denne kompetence til andre organer, hvor der træffes bindende beslutninger med almindeligt eller kvalificeret flertal. Det være sig i EU eller andre steder. Hvornår denne grænse er nået, kan være uklart. Men der må være en grænse, hvis der er nogen mening med formuleringen i grundlovens § 19, stk. 1. Det må forventes, at regeringen har gjort sig nogle overvejelser om disse grænser, og at disse overvejelser bl.a. bygger på de forarbejder, som findes til bestemmelsen, og den statsretlige litteratur, der har behandlet emnet.

Svar (13/9 96)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Justitsministeriet har over for mig oplyst følgende:

»Danmark er tilsluttet en række internationale organisationer, som har kompetence til at